

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **I. C.**
zastoupen Mgr. Filipem Jakovidisem, advokátem sídlem 735 32
Rychvald, Bohumínská 1553

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2018 č. j. MSK 71951/2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 9. 3. 2018 č. j. MUBR/17789-18/stl-SO-10442/2017/STL, o

přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že správní orgány nedostály své povinnosti uložené jim v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Jediným důkazem, na základě něhož byl uznán vinným ze spáchání předmětných přestupků, jsou výpovědi tří svědků – policistů a jejich nákres skutkového stavu jeho tvrzení ovšem správní orgán posoudil jako účelové. Dle žalobce správní orgány sice správně částečně citovaly judikaturu Nejvyššího správního soudu, zabývající se tím, jak hodnotit situaci, kdy jediným důkazům o spáchání přestupku jsou výpovědi policistů a obviněný z přestupku tyto výpovědi zpochybňuje. Nedostály ovšem zásadám vymezeným judikaturou, když v rozporu se skutkovými zjištěními vzaly jednu variantu průběhu skutkového děje za prokázanou pouze tím, že o ní vypovídali policisté, které považovaly a priori za věrohodné svědky, přičemž jeho variantu posoudily jako nepravdivou pouze na základě toho, že ji rozporně s výpověďmi policistů tvrdil v procesním postavení obviněného. Dle jeho názoru správní orgány nemohou rezignovat na posouzení věrohodnosti výpovědi obviněného a svědků, když mají tyto výpovědi stěžejní význam pro prokázání viny. Pokud správní orgán neměl k dispozici indicie svědčící o snížené věrohodnosti verze obviněného a neměl k dispozici žádné další důkazy, měl vynést osvobozující verdikt. Závěr správních orgánů o spáchání předmětného deliktu není dostatečně důkazně a argumentačně doložen a provedené důkazy netvoří dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nahlíženy jako celek, mohou vést k závěru, že spáchal předmětný delikt, jak je to uvedeno ve skutkové větě rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, konstatoval, že přestupek žalobce považuje za prokázaný, bez důvodných pochybností, a to na základě výpovědi svědků, které jsou vnitřně konzistentní a korespondují mezi sebou navzájem, přičemž jde o svědky nezaujaté. Žádný ze svědků nemá k žalobci jakýkoli osobní vztah, svědci – policisté – přitom nebyli ani policisty Doprávního inspektorátu Bruntál, nýbrž byli zařazeni do Útvaru cizinecké policie v Opavě, dohled na bezpečnost provozu tedy ani nebyla jejich prvořadým úkolem, dopravní přestupek žalobce zaznamenali zcela náhodně v okamžiku, kdy žalobce předjížděl právě jejich služební vozidlo, a proto vůči němu zakročili. Nepřipadá zde tedy ani teoreticky v úvahu podezření ze snahy naplnit požadavek tzv. čárkového systému, která je mnohdy obviněnými z přestupků dopravním policistům podsouvána. Jedná se přitom o přestupek pozorovatelný pouhým okem a současně obtížně zachytitelný na obrazový záznam za situace, kdy osoba, která spáchání přestupku pozoruje, není předem připravena jej takto zachytit (fotoaparát, kamerou). Logicky je tedy tento přestupek prokazován výpověďmi osob, které jej svými smysly zaznamenaly. V dané věci nevyvstaly žádné okolnosti, které by nasvědčovaly jakékoli zaujatosti policistů. Ani samotné výpovědi, ani průběh silniční kontroly nevzbuzují žádné pochybnosti v tom směru, že by měli být policisté vedeni jiným zájmem, než zjištěním a prokázáním protiprávního jednání, jehož byli svědky. Žalovaný poukázal také na to, že žalobce, ačkoli byl výslechu svědků přítomen, nepoložil jim jedinou otázku a k jejich výpovědím se nijak nevyjádřil. V tomto světle nemůže obstát protichůdné tvrzení žalobce, že předjížděl až za přechodem pro chodce, neboť v takovém případě je s pravděpodobností hraničící s jistotou vyloučeno, že by jej policisté, kteří ani nebyli dopravními policisty, bezdůvodně zastavovali a kontrolovali a nepravdivě jej obvinili z přestupku. Není pravdou, že správní

orgán odmítl tvrzení žalobce pouze proto, že je obviněným z přestupku, zatímco výpovědi svědků považoval za pravdivé jen proto, že svědkové jsou policisty. K tomu žalovaný odkázal zejména na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně na str. 4 a uzavřel, že výpovědi svědků ve spojení s dalšími provedenými důkazy bez důvodných pochybností prokazují spáchání přestupku žalobcem, což správní orgány dostatečně ve svých rozhodnutích odůvodnily.

3. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.
4. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. V oznámení přestupku ze dne 10. 9. 2017 se konstatuje, že žalobce v 11.20 hodin v obci Bruntál, na ulici Nádražní, silnice č. I/45, u Městského úřadu Bruntál, jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen Passat, RZ X, se neřídil vodorovným dopravním značením V 1a, a to v době, kdy začal předjíždět před sebou jedoucí vozidlo Policie ČR v civilním provedení. Přitom najel do levé poloviny vozovky, která je určena pro protijedoucí vozidla, a to v místech, kde je před křižovatkou vyznačující způsob řazení do jízdního pruhu protijedoucích vozidel v souladu s dopravním značením V 9a a následně předjel vozidlo v místech přechodu pro chodce, označeného svislou dopravní značkou IP6 (Přechod pro chodce), doplněný vodorovnou dopravní značkou V 7a. Poté s vozidlem přešel do levého jízdního pruhu, a to v místech, které bylo na vozovce opatřeno dopravním značením V 13 šikmé rovnoběžné čáry, kde do takto vyznačené plochy je zakázáno vjíždět. Na základě uvedeného byl řidič – žalobce, který se ve vozidle nacházel sám, zastaven hlídkou cizinecké policie, a to následně na ulici Dukelská. Na výzvu předložil doklady potřebné k řízení a provozu vozidla a bylo mu sděleno, jakého přestupku se dopustil. Žalobce se na místě v oznámení přestupku vyjádřil tak, že uvedl „nejsem si vědom přechodu pro chodce dle zápisu, čekal jsem až přechod minu“. S tímto oznámením přestupku koresponduje rovněž úřední záznam policisty pprap. M. G. z 10. 9. 2017, v němž zaznamenal, že téhož dne hlídka OCP OPKPE Frýdek – Místek, pracoviště Opava, ve složení Bc. M. S., prap. Bc. P. L. a prap. M. G., při výkonu služby jela služebním vozidlem Policie ČR Škoda Fabia v civilním provedení v Bruntále po silnici I. třídy č. 45, ulice Nádražní, ve směru k ulici Dukelská. Před budovou Městského úřadu Bruntál bylo vozidlo Policie ČR předjížděno na vyznačeném přechodu pro chodce vozidlem Volkswagen Passat CC 3CC, RZ X, které řídil I. C. Ve vozidle cestoval sám. Řidič byl na místě poučen, že jeho přestupek spočívající v předjíždění vozidla na přechodu pro chodce nelze řešit na místě příkazem, proto bude věc oznámena odboru dopravy Městského úřadu Bruntál. S řidičem bylo na místě kontroly sepsáno oznámení přestupku, v němž se vyjádřil a podepsal jej. Policisté provedli fotodokumentaci řidiče, vozidla a místa přestupku. V úředním záznamu je rovněž uvedeno, že služební vozidlo Policie ČR jelo v označeném místě před Městským úřadem Bruntál, kde bylo předjížděno na přechodu pro chodce vozidlem Volkswagen Passat CC předepsanou rychlostí, neměnilo směr jízdy, nezpomalovalo. V okamžiku, kdy bylo vozidlo Policie ČR při jízdě ve směru k ulici Dukelská na přechodu pro chodce, zařazovalo se vozidlo Volkswagen Passat CC před toto vozidlo do svého směru jízdy. Při tomto jízdním úkonu řidič vozidla Volkswagen Passat přejížděl vodorovné dopravní značení V 13a. Řidič vozidla při zahájení předjíždění

nerespektoval vodorovné značení V 1a a V 9a. V uvedeném místě je přechod pro chodce viditelně označen svislou dopravní značkou I P6 a vodorovnou dopravní značkou V 7. Řidič vozidla porušil ust. § 17 odst. 5 písm. d) a § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Ve spise je rovněž fotodokumentace místa, kde vozidlo bylo zastaveno, vozidla a řidiče, fotodokumentace místa, kde došlo k předjíždění vozidla s vyznačením místa a způsobu předjíždění.

5. Správní orgán vydal příkaz o uložení pokuty, proti němuž v zákonné lhůtě podal žalobce bez bližšího odůvodnění odpor. Správní orgán I. stupně ve věci nařídil ústní jednání, k němuž kromě žalobce předvolal rovněž svědky policisty M. S., P. L. a M. G. U jednání správní orgán I. stupně seznámil žalobce s obsahem spisové dokumentace a provedl důkaz listinami, a to oznámením o přestupku ze dne 10. 9. 2017, fotodokumentací místa dopravního přestupku a místa zastavení vozidla a mapkou s vyznačením místa dopravního přestupku a způsobu předjíždění. Žalobce nesouhlasil s přestupkem a tvrdil, že za vozidlo jedoucí před ním se zařadil za železničním přejezdem, a to na úrovni domu s prodejnou tabák Ebi. V době, kdy předjížděl, byl na úrovni vchodu do Městského úřadu Bruntál a nacházel se až za přechodem pro chodce. Současně předjížděl i další jedoucí vozidlo před služebním vozidlem, které nikdo ze svědků neoznačil. Při předjíždění ani neporušil vodorovné značení.
6. Svědek M. S. vypověděl, že jeli služebním vozidlem v civilním provedení Škoda Fabia. Svědek seděl jako spolujezdec vedle řidiče. Projížděli ulicí Nádražní v Bruntále. V době, kdy přejížděli po přechodu pro chodce, je předjíždělo vozidlo Volkswagen Passat. Svědek viděl, že vozidlo se před ně zařazovalo těsně za přechodem pro chodce. Proto se vydali za předmětným vozidlem a někde u bazénu řidiče zastavili.
7. Svědek P.L. vypověděl, že byl řidičem služebního vozidla policie, proto se zcela věnoval provozu na pozemních komunikacích. Provoz byl středního charakteru, běžný pro danou hodinu. Ve výhledu mu nic nebránilo. Jeli po ulici Nádražní. Ve zpětném zrcátku zaregistroval, že je předjíždí v prostoru před městským úřadem vozidlo. Předjíždělo je na přechodu pro chodce. Policisté jeli povolenou rychlostí, nezastavovali, neodbočovali, ani nedávali znamení k odbočení. Jeli plynule. Policisté se vydali za předmětným vozidlem, které měli neustále v dohledu a na prvním vhodném místě je zastavili, což bylo v prostoru před bazénem v Bruntále. Řidič byl ve vozidle sám.
8. Svědek M. G. vypověděl, že uvedeného dne jel s kolegy po ulici Nádražní v Bruntále směrem k ulici Dukelská. Na vyznačeném přechodu pro chodce před budovou Městského úřadu Bruntál je předjelo vozidlo Volkswagen Passat tmavé barvy. Policisté předmětné vozidlo dojeli a předepsaným způsobem je zastavili na ulici Dukelská. Svědek seděl ve služebním vozidle na sedadle vzadu za řidičem a sledoval dění kolem. Předjíždějící vozidlo spatřil vedle služebního vozidla policistů v okamžiku, kdy policisté přejížděli přechod pro chodce.
9. Žalobce k výpovědím svědků neměl žádné připomínky, řekl, že nemá, co dodat. Byl poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, na což rovněž reagoval, že nemá co dodat. Rovněž nenavrhł žádné další důkazy. Správní orgán poté spis o žádné další důkazy či podklady nedoplňoval a vydal rozhodnutí dne 9. 3. 2018, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 10. 9. 2017 v 11.20 hodin v obci Bruntál, na ulici Nádražní na silnici č. I/45, u Městského úřadu Bruntál, jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen Passat, RZ X, se neřídil

vodorovným dopravním značením V 1a (podélná čára souvislá), a to v době, kdy začal předjíždět před sebou jedoucí vozidlo. Tímto protiprávním jednáním najel do části vozovky vyznačující způsob řazení do jízdního pruhu protijedoucích vozidel, značené dopravním značením V 9a a následně předjel vozidlo v místech přechodu pro chodce označeného svíslou dopravní značkou I P6 (Přechod pro chodce), doplněný vodorovnou dopravní značkou V 7a (Přechod pro chodce) a poté s vozidlem přešel do svého jízdního pruhu, a to v místech, které bylo na vozovce opatřeno dopravním značením V 13 šikmé rovnoběžné čáry, kde do takto vyznačené plochy je zakázáno vjíždět. Tímto úmyslným zaviněným jednáním porušil § 4 písm. c) a § 17 odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k), § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit paušální částkou 1 000 Kč náklady spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

10. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
11. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že jej správní orgán uznal vinným pouze na základě výpovědí tří svědků, zatímco jeho skutkovou verzi označil za nevěrohodnou, aniž tento závěr dostatečně zdůvodnil. Přestupková jednání žalobce jsou zcela jednoznačně prokázána oznámením přestupku, sepsaném na místě, úředním záznamem z téhož dne a výpovědí svědků – zasahujících policistů. K tomu je nutno uvést, že policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114). O případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 83/2010-63). Ve shodě se správními orgány považuje soud přestupky žalobce za prokázané bez důvodných pochybností. Proti tvrzení žalobce, který připustil, že skutečně předjížděl před sebou jedoucí vozidlo, a že v době, kdy předjížděl, byl na úrovni vchodu do Městského úřadu Bruntál a byl již za přechodem pro chodce, stály výpovědi policistů, jejichž svědecké výpovědi korespondují mezi sebou navzájem, jsou vnitřně konzistentní. Nelze pominout ani tu skutečnost akcentovanou žalovaným, že se jednalo o policisty, kteří byli zařazeni do Útvaru cizinecké policie v Opavě a dohled na bezpečnost provozu tedy ani nebyla jejich prvořadým úkolem, dopravní přestupky zaznamenali zcela náhodně, když žalobce předjížděl jejich služební vozidlo v době, kdy se se služebním vozidlem nacházeli na přechodu pro chodce. Ve shodě se správními orgány také soud zastává názor, že v řízení nevystaly žádné okolnosti, které

by nasvědčovaly o jakékoli zaujatosti policistů. Nebyla zjištěna ani neadekvátní míra horlivosti v postupu policistů či nějaké šikanózní jednání z jejich strany. Nebyl zjištěn žádný jiný motiv, než prostý výkon služby. Soud uzavírá, že premisa o zásadní hodnověrnosti policistů nebyla zpochybněna žádnými konkrétními a zvláštními okolnostmi případu (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 42/2011-114). Dle názoru soudu správní orgán I. stupně obstaral dostatečně důvěryhodné důkazy, z nichž správní orgány posléze vycházely při posouzení věci a postupovaly tak v souladu s § 3 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgány se zcela dostatečně v odůvodnění svých rozhodnutí vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, jejich rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná.

12. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.09.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně